

Éljen a következő vérfürdő?!

BÁDER KATALIN

A marxisták telhetetlenek. Pedig jól teljesítettek. Szovjet és kínai kivételben a Marx-követők áldozatainak száma vélhetően túlhaladja az ötvenmilliót. A Pol Pot-i alternatíva sikeresen megnyegyelte Kambodzsa lakosságát. A Marxból és Engelsből saját bevallása szerint nagyon jól felkészült Mengisztu „falusítási” programja olyan népiértást eredményezett Etiópiában, amelyet még Kim Ir Szen sem szégyenlene, pedig ő sem ma jött le a klasszikus elődök falvédőjéről, ha embereket kell a földi létből erőltetett ütemben kiradírozni. Na és Afganisztán?

Valami lehet a marxizmussal, ha minden próbálkozását kivétel nélkül tömegsirok jelzik a Gangestől a Mekong-Deltán és a 301-es parcellán át a Sierra Maestraig. Esetleg immanensen egy Drakula rejtőzik benne. Mert, ugye, ha egy elméletet a történelem valóságában sohasem valósítottak meg, egyetlenegyszer sem, hekatombák nélkül, akkor annak komoly valószínűsége van, hogy a következő kísérlet végén is hullahegyek várnak ránk — és businessmannek öltözött hóhérok, akiket, ha a Lajtától keletre élnek, a saját maguk hozta jogok kötik letéphetlenül rádiótelefonjuk kagylójához.

A Kádár itt hagyta népi idiotizmus azonban nem így tudja, amelynek egy különösen tompa fényű gyöngyszeme szerint: „nem Marxban és az elméletben van a hiba, hanem a gyakorlatban és bennünk, mert nem vagyunk tökéletesek.” Mely önvádnak a marxisták igencsak örvendenek, hiszen idestova már két és fél éve, hogy kicsúszott a kezükből az abszolút hatalom: „Ez a Marx nem lesz a végső!” Figyelmeztet bennünket az eminensen türelmetlen Kende János történetes levele utolsó mondatával, amely a Népszabadság október 15-i számában jelent meg a fenti címmel, hogy korrigálja a szocialista napilap október 7-én kelt beszámolóját, amely a Marx- és Engels-szobor eltávolítása ellen tiltakozók létszámát csupán másfélszázra becsülte, és nem vette észre sem a néprfrontos részvételt, sem **Eörsi Istvánt**.

„Isten veled, Marx és Engels”, könnyezte meg a Népszabadságnál lényegesen érzelmesebben, címoldalal óriásbetűkkel és a szoboráthelyezést minden fodrászlány lapja, a Kurír, és tudósított szokott cucci-fagyi-nyafi stílusában (amelytől az elkötelezett bulvárlap csak a meghurcoltak tüntetésein tér el,

mintegy beintésre): „Jól öltözött nénik és bácsik gyülekeztek a Fehér Ház előtti parkban, már jóval este hat előtt. Ősz hajú barátok borsultak egymás nyakába, hiszen régen nem látták egymást. Az egyre gyarapodó tömegben a mellettem álló két nyugdíjas asszony arról társalgott, hogy kibírhatatlan lett a mai helyzet.”

Majd a Baloldali Alternatív Egyesülés Szalay Pálját idézi, aki természetesen elmondta, hogy az „iszonyatókért”, amit a marxizmus nevében követtek el, „képtelenség Marxot és Engelist hibáztatni”.

Vagyis: a Baloldali Alternatív Egyesülésnek, Kendének vagy **Eörsinek** gyaníthatóan nem esne kedve ellenére még egy próba, hogy a tökéletlen emberiséget még egyszer megpróbálják beleverni a tökéletes tanokba, ezúttal lehetőleg végérvényesen. Azaz a korábbi kísérleteknél sokkal marxibb módon, hogy ezúttal esetleg Párizsból vagy Los Angelesből (ahol a munkásosztály már pálcikával eszi a susit, olyan fejlett) közelítik meg Budapestet, hogy a hosszú, göröngyös úton legyen mit felélni.

Csak hogy ott olvasták Marxot és Engelt és — éppen ezért — a marxizálás nem megy túl az egyetem kapuin. Olvasták például A gothai program kritikája-t is, amelynek IV. fejezetében ezt írja Marx: „A kapitalista és kommunista társadalom között van az egyikből a másikba való forradalmi átmenet korszaka. És ennek egy olyan politikai átalakulási időszak is megfelel, amelyben az állam semmi más, mint a *proletariátus forradalmi diktatúrája*”. (Kiemelés Marxtól.) Sztálin is így értette, pedig ő is dialektikus volt — a javából.

A Jászai Mari téri kbuspár másik tagja sem írt félreérthetőbben a Polgárháború Franciaországban című Marx-opus 1891-es német kiadásához írt előszavában: „Nézétek meg a Párizsi Kommünt. Ezt volt a Proletariátus Diktatúrája.”

Mi pedig nézzük meg azt is, miként festhet Szalayék újabb kísérlete Marxszal, amelyben immár mindenfajta torzulás nélkül, csak a Mestert követve vezetik be a boldogabb társadalmat. Íme: *Az elején természetesen mindezt csak úgy lehet elérni, ha a tulajdonjogokat és a burzsoá termelés feltételeit despotikusan megnyirbáljuk...*

A Kommunista Kiáltvány (ha valaki nem ismerné fel) még pontosan körvonalazott lépéseket is közölt arról,

hogy miként lesz nekünk megint jó:

1. A földtulajdon megszüntetése, és minden földjárdék felhasználása közcélra.

3. Minden öröklési jog megszüntetése.

4. Az összes kivándorló és lázadó tulajdonának elkobzása.

5. A hitel központosítása az állam kezében...

6. A távközlési és szállítási eszközök központosítása az állam kezében.

7. Mindenki kötelezése munkára. Ipari hadseregek létrehozása, főként a mezőgazdaságban.

Vagyis, vonja le a következtetést Marx és Engels kiáltványuk végén: „Röviden, a kommunisták mindenütt támogatnak minden forradalmi mozgalmat a fennálló társadalmi és politikai rend ellen” ...Igazi csemege az Alkotmánybírósnak. Mert: „A kommunisták nem alacsonyodnak le oda, hogy véka alá rejtsek nézeteiket és céljaikat. Fennen kinyilvánítják, hogy céljaikat csak a mindenkor meglévő társadalmi viszony erőszakos megdöntésével lehet elérni. Reszkessenek csak az uralgó osztályok a kommunista forradalom miatt”.

A magyar társadalomban most, hogy a fegyverek nem a megszállók kezében vannak, vélhetően lesznek, akik nem csak reszketni fognak, ha valaki a fenti forгатókönyvet akarja még egyszer ejátszani. Önvédelemből jobb, ha golyóálló mellényben teszi. Ha már olyan viszonyok között élünk, amelyben egy marxista párt vagy egyesülés bejegyzése előtt nincs kötelezve arra, hogy eszmei alapítója által hirdetett programjától — „a mindenkor meglévő társadalmi viszony erőszakos megdöntése” — kifejezetten és nyilvánosan elhatárolódjon.

„Ez a Marx nem lesz a végső!” — üzen Kende a Népszabadságban. Hallja, Füzessy úr? Ébresztő! Kaparja ki a keresztényi viaszt jószágos füleiből. Jöttüket bejelentették a bőrszubbonyos Lenin-fiúk. Ön az én adómból védi nyugodt álmomat. És én félek, nem azért, mert ma félni liberális sikk vagy baloldali figyelemelterelő hadmozdulat, hanem azért, mert a félés a kispolgárt is megillető jog. Ahogyan egy liberális napilap idézte Churchillt a minap: „ha tudjuk, hogy valami milliók halálát okozza majd, azt már a bölcsőjében meg kell fojtani”. Füzessy úr, ön nem Antall. Ön cselekedhet.